

[Aage Fogh.]

Odense. Kanhænde det efter alt ikke er så helt galt — tiden må vise det — men et par borgerlige ord til dem, der fremturer med at ville ophæve den gamle skole har vi meget svært ved at tilbageholde. *Nu* kan det vel være nok med den helt uforsvarlige behandling af denne sag. *Nu* man har fået sin vilje, vil det da ikke være rigtigst at ophøre med at genere den kgl. veterinær- og landbohøjskole, dens lærere, elever, kandidater og det alt overvældende flertal, der har kendskab til dens virke. Alle står vi i stor taknemlighedsgæld til dette lærested og er derfor såret over, at det skulle udsættes for en så urimelig behandling.“

Jeg er ganske enig med den mand, der har skrevet artiklen. Jeg er enig i, at nu må vi udbygge landbohøjskolen på Frederiksberg, og her er spørgsmålet ikke, om det koster en million mere eller mindre, for det skal være i orden, det skylder vi landbruget. Samtidig må vi tage fat på skolen i Odense, og den skal udstyres således, at den videnskabeligt ikke bliver en anden rangs anstalt. Jeg henstiller meget kraftigt, at de to ærede medlemmer, der repræsenterer venstre og det konservative folkeparti, slutter op bag den hovedlinje, der her er trukket op. Jeg synes, det er en rimelig imødekommethed over for de herrer, når vi, der oprindeligt var tilhængere af én skole på Frederiksberg, nu går med til at udbygge denne skole og samtidig at påbegynde opførelsen af en ny skole. Det må, synes jeg, være en så stor imødekommethed, at vi ved tredje behandling må kunne samles om en sådan ordning, og det ser jeg med stor glæde. Jeg synes ærlig talt, dansk landbrug har fortjent, efter at vi har forsømt det i mindst 20 år, at få de videnskabelige skoler, det har brug for nu og fremover.

Morten Lange: Jeg er i omtrent samme situation som salig mester Ole Vind, der af sin konge blev opfordret til — om jeg så må sige — at undergive sin præken en anden behandling; da han kom hen under slutningen, kunne han — hvis jeg må have lov at citere Grundtvig — sige omtrent som følger: det var Guds død de samme ord som ved første behandling.

Jeg kunne på mit partis vegne ved første

behandling anmode om en ændring af lovforslaget, således at det kom til at gå ud på, at der blev indrettet 2 veterinær- og landbohøjskoler, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke landbrugsministeren, fordi vi har fået et så kontant, rimeligt og rigtigt forslag frem på bordet, noget, som for nogle ligner et kompromis, men som i virkeligheden er noget helt andet, en langt mere konstruktiv løsning og formodentlig den bedst tænkelige, så vidt vi overhovedet kan planlægge for den slags ting.

Det, der satte tingene i gang, var, som vi har hørt, en prognose for den forventede tilgang. Det var i virkeligheden ikke andet end en metodisk måde at sige det på; man gav sig til at tænke over, hvor mange specialister der ville blive brug for i dansk landbrug, naturligvis ikke til — hvis jeg skal være skarp nu sidst på eftermiddagen — at hælde mælken i diverse afløb, men derimod til at sørge for, at landbruget i stedet for tilskudsordninger får den tekniske assistance, der er nødvendig for, at produktionen kan komme i vejret. Det er det, der er linjen; det er det, der er målet. Jeg er helt sikker på, at vi i dag ved at fremme landbohøjskoleordningen i højeste grad laver planlægning for fremtiden i Danmarks landbrug.

Jeg skulle måske derefter, selv om det officielle sprog herinde er dansk, slå over i fynsk og sige, at jeg synes, det er en u'mærket løsning, at landbohøjskolen bliver lagt i O'ense. Jeg tror også, det er saglig rigtigst, for det vil til sin tid give en decentralisering af den højere undervisning i Danmark; vi er ved at bygge det tredje led op, og det næste led i denne opbygning vil sikkert ikke lade vente længe på sig.

Jeg tror, det vil være vanskeligt på nuværende tidspunkt at skitsere de to skolars indbyrdes forhold og omfang, men jeg skal slutte med at udtale det håb, at der til sin tid imellem de to skoler må vise sig at være en sund konkurrence og en sund gensidig stimulans, og endelig vil jeg håbe, at landbohøjskolen på Frederiksberg vil være i stand til som dåbsgave at levere et mere eller mindre færdigpakket institut, eller måske et par, til den nye skole, som nu forhåbentlig snarest bliver grundlagt i Odense.